

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 87

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

7 kwietnia 2010

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 283/2010/UE z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiająca europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress 1
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 284/2010/UE z dnia 25 marca 2010 r. zmieniająca decyzję nr 1672/2006/WE ustanawiającą wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress 6

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2010/195/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 25 stycznia 2010 r. dotycząca podpisania i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie „Młodzież w działaniu” oraz w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) 7
- Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską, ustanawiająca zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie „Młodzież w działaniu” oraz w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) 9

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 285/2010 z dnia 6 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych** 19

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 286/2010 z dnia 6 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 88/2007 w odniesieniu do przekazywania danych statystycznych dotyczących ilości makaronów** 21

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 287/2010 z dnia 6 kwietnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 288/2010 z dnia 6 kwietnia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10 24

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 289/2010 z dnia 6 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 281/2010 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2010 r. 26

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 290/2010 z dnia 6 kwietnia 2010 r. zmieniające po raz 123. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami**..... 29

DECYZJE

2010/196/UE, Euratom:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie podziału usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) przy ustalaniu dochodu narodowego brutto (DNB) stosowanego do celów budżetu Unii Europejskiej i jej zasobów własnych** 31

- ★ **Decyzja Rady 2010/197/WPZiB z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie rozpoczęcia misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (EUTM Somalia)** 33

2010/198/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2010 r. zwalniająca Łotwę z niektórych obowiązków dotyczących stosowania dyrektyw Rady 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L. (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 2042) ⁽¹⁾**..... 34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 283/2010/UE

z dnia 25 marca 2010 r.

ustanawiająca europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja przyjęła w dniu 7 kwietnia 2000 r. komunikat zatytułowany „Zatrudnienie w miejscu zamieszkania – Lokalny wymiar europejskiej strategii zatrudnienia”.
- (2) W komunikacie Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. zatytułowanym „Europejska inicjatywa na rzecz rozwoju mikro kredytów dla wsparcia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” określono cztery podstawowe obszary wymagające działania: poprawa otoczenia prawnego i instytucjonalnego w państwach członkowskich, tworzenie klimatu sprzyjającego zatrudnieniu i przedsiębiorczości, promowanie najlepszych praktyk oraz zapewnienie dodatkowego kapitału finansowego dla instytucji mikrofinansowych. Pierwszym krokiem w realizacji tego planu było stworzenie przez Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) w 2008 r. inicjatywy Jasmine (Wspólne Działania na rzecz Wspierania Instytucji Mikrofinansowych w Europie), oferującej mentoring pozabankowym instytucjom udzielającym

finansowania w formie mikrokredytów, a także kanał finansowania ze strony EBI na łączną kwotę 20 mln EUR.

- (3) Komunikat Komisji z dnia 24 maja 2006 r. zatytułowany „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich – Wkład UE w realizację programu godnej pracy na świecie” wskazał na wagę godnej pracy dla wszystkich, co uczynił również Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich ⁽⁴⁾.
- (4) W oświadczeniu przywódców obecnych na szczycie G-20 w Pittsburghu w dniach 24–25 września 2009 r. zawarto zobowiązanie do poprawy dostępu ubogiej ludności do usług finansowych, na przykład poprzez mikrofinansowanie. Przywódcy zobowiązali się także do powołania grupy ekspertów ds. międzynarodowej integracji finansowej, która określi, jakie wnioski wyciągnięto w zakresie innowacyjnych sposobów podejścia do udostępniania usług finansowych ubogiej ludności, będzie promować skuteczne podejścia regulacyjne i polityczne, a także opracuje normy dotyczące dostępu do finansowania, wiedzy na temat finansów oraz ochrony konsumentów.
- (5) Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 24 marca 2009 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie „Europejskiej inicjatywy na rzecz rozwoju mikro kredytów dla wsparcia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” zwrócił się o wzmocnienie wysiłków w kierunku rozwoju mikro kredytów wspierających wzrost i zatrudnienie. Parlament Europejski zatwierdził także dodatkowe 4 mln EUR wsparcia na działanie pilotażowe realizowane w ramach Jasmine. Parlament Europejski wezwał również Komisję do współfinansowania projektów w zakresie mikrokredytów, szczególnie dla grup w niekorzystnej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 80.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 7 października 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 8 marca 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

- (6) Konieczne jest nasilenie działań Unii i państw członkowskich, zmierzających do zwiększenia dostępu do mikrofinansowania i jego dostępności w wystarczającej skali i w rozsądnych terminach, aby zaspokoić wysokie zapotrzebowanie ze strony tych podmiotów, które najbardziej potrzebują tego rodzaju finansowania w okresie kryzysu, tj. osób, które utraciły pracę, tych, dla których istnieje ryzyko, że ją utracą lub mających trudności z wejściem lub powrotem na rynek pracy, jak również osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub osób w trudnej sytuacji, znajdujących się w gorszej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego oraz które są skłonne założyć lub dalej rozwijać własne mikroprzedsiębiorstwo, np. jednoosobową działalność gospodarczą, przy aktywnym promowaniu równych szans dla kobiet i mężczyzn.
- (7) W komunikacie Komisji z dnia 3 czerwca 2009 r. zatytułowanym „Wspólne zobowiązanie na rzecz zatrudnienia” podkreślono potrzebę zaoferowania osobom bezrobotnym nowej szansy i otwarcia drogi do przedsiębiorczości niektórym grupom Europejczyków znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, które mają trudności w dostępie do tradycyjnego rynku kredytowego. Oprócz istniejących instrumentów konieczne są konkretne działania w celu dalszej poprawy spójności gospodarczej i społecznej poprzez wsparcie działań EBI i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) oraz innych międzynarodowych instytucji finansowych bez uszczerbku dla działań państw członkowskich. W związku z tym Komisja zapowiedziała wniosek dotyczący stworzenia nowego instrumentu mikrofinansowego dla całej UE (zwanego dalej „Instrumentem”) w celu skuteczniejszego dotarcia z mikrofinansowaniem do grup narażonych na szczególne ryzyko oraz w celu jeszcze silniejszego wspierania rozwoju przedsiębiorczości, gospodarki społecznej i mikroprzedsiębiorstw. Aby Instrument był skuteczny, miał długotrwały wpływ, docierał do potencjalnych beneficjentów oraz służył jako aktywny element zarówno w zakresie polityki gospodarczej, jak i polityki rozwoju lokalnego, państwa członkowskie mogą ustanowić krajowy punkt kontaktowy, w celu koordynacji, oceny i monitorowania wszystkich działań podejmowanych na ich terytorium w ramach Instrumentu.
- (8) W Unii Europejskiej coraz więcej środków mikrofinansowania osób w trudnej sytuacji, znajdujących się w gorszej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego, udzielają niekomercyjne instytucje mikrofinansowe, spółdzielnie kredytowe i banki realizujące zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Instrument powinien pomóc tym kredytodawcom, którzy stanowią uzupełnienie komercyjnego rynku bankowego, poprzez zwiększanie dostępności mikrofinansowania w celu sprostania obecnym poziomom popytu.
- (9) W Unii Europejskiej w wielu przypadkach mikrofinansowania udzielają baki komercyjne i powinny one stać się istotnym partnerem w ramach tego Instrumentu w celu przywrócenia zaufania na rynku kredytowym oraz z myślą głównie o konsumentach, którzy nie mają zdolności kredytowej.
- (10) Podmioty publiczne i prywatne udzielające mikrofinansowania zgodnie z niniejszą decyzją powinny stosować się do zasady odpowiedzialnego udzielania pożyczek i tym samym unikać w szczególności nadmiernego zadłużenia osób fizycznych i przedsiębiorstw.
- (11) Poza trudnościami w uzyskaniu dostępu do finansowania do największych przeszkód w zakładaniu i rozwijaniu mikroprzedsiębiorstw należą wykluczenie społeczne oraz niepewność związana z przechodzeniem ze stanu bezrobocia lub z korzystania ze świadczeń opieki społecznej na samozatrudnienie. Europejski system mikrofinansowania może przyczynić się do wsparcia struktur gospodarki społecznej, które pomagają osobom wykluczonym i towarzyszą im w trakcie reintegracji społecznej oraz ułatwiają im dostęp do szkoleń, dzięki którym mogą one nabyć minimalne umiejętności niezbędne do trwałego zaangażowania się w projekt przedsiębiorstwa.
- (12) Wykorzystanie zasobów Unii jest działaniem właściwym i odpowiada wyżej wymienionej rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. Ponadto jeden instrument obejmujący całą UE pozwoli na skupienie wsparcia na zasadzie dźwigni finansowej ze strony międzynarodowych instytucji finansowych i na uniknięcie rozproszonego podejścia, zwiększając podaż mikrofinansowania we wszystkich państwach członkowskich. W celu wykorzystania doświadczenia międzynarodowych instytucji finansowych, w szczególności EBI i EFI, Instrument powinien zostać ustanowiony na zasadzie wspólnego zarządzania.
- (13) Działania finansowane w ramach Instrumentu powinny być spójne i zgodne z polityką Unii w innych dziedzinach, a także z postanowieniami Traktatu i przepisami aktów przyjętych na jego podstawie. Działania w ramach Instrumentu powinny mieć charakter uzupełniający w stosunku do innych interwencji Unii, w szczególności instrumentów finansowych Programu Ramowego na rzecz Konkurencyjności i Innowacji (CIP), Jasmine, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFFROW), Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Jeremie (Wspólnych zasobów europejskich dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw) oraz Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS).
- (14) Do celów niniejszej decyzji termin „mikrofinansowanie” powinno obejmować gwarancje, mikrokredyt, instrumenty kapitałowe i quasi-kapitałowe udzielane osobom i mikroprzedsiębiorstwom objętym niniejszą decyzją, przy czym mikrokredyt zdefiniowany jako kredyt na kwotę poniżej 25 000 EUR. W zaleceniu Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw⁽¹⁾ zdefiniowano „mikroprzedsiębiorstwo” jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 osób (w tym jednoosobową działalność gospodarczą), którego roczny obrót lub roczna kwota bilansu nie przekracza 2 mln EUR, co powinno stanowić właściwą definicję na użytek niniejszej decyzji.

(1) Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

- (15) Do celów niniejszej decyzji i zgodnie z przepisami krajowymi „mikroprzedsiębiorstwo w gospodarce społecznej” powinno oznaczać mikroprzedsiębiorstwo, które wytwarza towary i usługi w ramach jednoznacznej misji społecznej lub które świadczy usługi dla członków społeczności w celu niedochodowym.
- (16) Instrument należy wdrażać za pomocą odpowiednich działań obejmujących podział ryzyka, gwarancje, instrumenty kapitałowe i dłużne, które międzynarodowe instytucje finansowe oferują podmiotom zajmującym się mikrofinansowaniem. W celu zwiększenia skuteczności Instrumentu należy go koordynować i realizować równolegle z istniejącymi europejskimi i krajowymi instrumentami finansowymi, a także z krajowymi instytucjami finansowymi,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie Instrumentu

Niniejszym ustanawia się europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego, zwany Europejskim Instrumentem Mikrofinansowym Progress (zwany dalej „Instrumentem”).

Artykuł 2

Cel

1. W ramach Instrumentu przekazywane są zasoby Unii w celu zwiększenia dostępu do mikrofinansowania i jego dostępności dla:

- a) osób pozbawionych pracy lub zagrożonych utratą pracy, lub mających trudności z wejściem lub powrotem na rynek pracy, jak również osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub osób słabszych znajdujących się w gorszej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego oraz skłonnych założyć lub dalej rozwijać własne mikroprzedsiębiorstwo, w tym jednoosobową działalność gospodarczą;
- b) mikroprzedsiębiorstw, w szczególności w gospodarce społecznej, jak również mikroprzedsiębiorstw zatrudniających osoby, o których mowa w lit. a).

2. Instrument zapewnia unijne środki dostępu do mikrofinansowania oraz aktywne promowanie równych szans dla kobiet i mężczyzn.

Artykuł 3

Budżet

1. Wkład finansowy z budżetu Unii na rzecz Instrumentu na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 100 milionów EUR.

2. Decyzja w sprawie rocznych środków zostaje podjęta podczas rocznej procedury budżetowej, w tym w razie potrzeby z zastosowaniem pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego

pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾ lub też z zastosowaniem innych środków przewidzianych w tym Porozumieniu.

3. Łączny budżet na środki wsparcia, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), nie przekraczają 1 % budżetu Instrumentu, określonego w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Wkład finansowy pokrywa cały koszt Instrumentu, w tym opłaty za zarządzanie na rzecz międzynarodowych instytucji finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 2, zarządzających wkładem Unii, a także wszelkie inne koszty kwalifikowalne.

Artykuł 4

Kwalifikujące się działania i beneficjenci

1. Realizacja Instrumentu odbywa się poprzez następujące działania, w zależności od sytuacji:

- a) gwarancje i instrumenty podziału ryzyka;
- b) instrumenty kapitałowe;
- c) instrumenty dłużne;
- d) środki wsparcia, takie jak działalność informacyjna, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, bezpośrednio konieczne dla skutecznego i efektywnego wdrożenia niniejszej decyzji i osiągnięcia jej celów.

2. Instrument jest dostępny dla podmiotów publicznych i prywatnych o zasięgu krajowym, regionalnym lub lokalnym, posiadających siedzibę w państwach członkowskich i oferujących mikrofinansowanie osobom i mikroprzedsiębiorstwom w państwach członkowskich.

3. W celu dotarcia do końcowych beneficjentów oraz utworzenia konkurencyjnych i rentownych mikroprzedsiębiorstw publiczne i prywatne podmioty, o których mowa w ust. 2, ściśle współpracują z organizacjami zaangażowanymi w reprezentowanie interesów końcowych beneficjentów mikro-kredytów oraz organizacjami, w szczególności wspieranymi z EFS, oferującymi programy doradcze i szkoleniowe dla beneficjentów końcowych.

Artykuł 5

Zarządzanie

1. Komisja zarządza Instrumentem zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

2. W celu realizacji działań, o których mowa w art. 4 ust. 1, z wyjątkiem środków wsparcia, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), Komisja zawiera umowy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, w szczególności z EBI i EFI, zgodnie z art. 53d rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 i art. 43 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽¹⁾. Umowy te obejmują szczegółowe postanowienia dotyczące realizacji zadań powierzonych tym instytucjom finansowym, w tym postanowienia uwzględniające konieczność zapewnienia charakteru uzupełniającego i koordynacji z istniejącymi europejskimi i krajowymi instrumentami finansowymi oraz propagowania ich szerokiego i zrównoważonego zasięgu w państwach członkowskich.

3. Aby zrealizować cel ustanowiony w art. 2 oraz wdrożyć działania określone w art. 4, umowy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zawierają ponadto obowiązek reinwestowania środków i wpływów, łącznie z dywidendami i zwrotami, spoczywający na międzynarodowych instytucjach finansowych, w działania, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c), przez okres sześciu lat od daty uruchomienia Instrumentu.

4. Po zamknięciu Instrumentu pozostałe saldo należne Unii Europejskiej zostaje przekazane do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

5. Międzynarodowe instytucje finansowe, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zawierają pisemne umowy z podmiotami publicznymi i prywatnymi oferującymi mikrofinansowanie, o których mowa w art. 4 ust. 2, określające zobowiązanie tych podmiotów do wykorzystywania zasobów udostępnionych w ramach Instrumentu zgodnie z celami określonymi w art. 2 oraz do udzielania informacji na potrzeby sporządzania sprawozdań rocznych, o których mowa w art. 8 ust. 1.

6. Budżetem przeznaczonym na środki wsparcia, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), zarządza Komisja.

Artykuł 6

Zgodność

W ramach Instrumentu finansuje się działania zgodne z postanowieniami Traktatu i aktów przyjętych na jego podstawie.

Artykuł 7

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Unii w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszej decyzji poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – poprzez zastosowanie skutecznych,

proporcjonalnych i odstrasżających sankcji, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej⁽²⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽³⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽⁴⁾.

2. W odniesieniu do działań Unii finansowanych na mocy niniejszej decyzji, OLAF ma uprawnienia do prowadzenia dochodzeń na podstawie rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96, które stosuje się do każdego naruszenia przepisów prawa unijnego, w tym naruszenia zobowiązań umownych ustanowionych na podstawie Instrumentu, wynikającego z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej lub budżetach przez nią zarządzanych poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków.

3. Wszelkie środki wykonawcze wynikające z niniejszej decyzji zawierają odniesienie do ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz ustanawiają w szczególności nadzór oraz kontrolę finansową Komisji lub upoważnionego przez nią pełnomocnika, a także kontrolę w drodze audytów przeprowadzanych przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, z kontrolą na miejscu łącznie, w razie potrzeby.

Artykuł 8

Sprawozdanie roczne

1. Międzynarodowe instytucje finansowe, o których mowa w art. 5 ust. 2, przekazują Komisji roczne sprawozdania z realizacji, opisujące wspierane działania pod kątem realizacji finansowej, dystrybucji i dostępności środków finansowych w odniesieniu do poszczególnych sektorów i rodzajów beneficjentów, przyjętych lub odrzuconych wniosków, zawartych umów, finansowanych działań oraz wyników.

2. Nie później niż dnia 8 kwietnia 2011 r., a następnie co roku, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie ilościowe i jakościowe z działalności prowadzonej w minionym roku na podstawie niniejszej decyzji. Sprawozdanie roczne opiera się na sprawozdaniach z realizacji, o których mowa w ust. 1. Zawiera ono w szczególności informacje na temat przyjętych lub odrzuconych wniosków, zawartych umów, finansowanych działań, całkowitą liczbę i rodzaj beneficjentów, a także podział środków pod względem geograficznym i sektorowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

Sprawozdanie roczne zawiera ponadto informacje na temat wpływu i ciągłości Instrumentu wyrażonych w ogólnej liczbie osób, które są nadal zatrudnione, i ogólnej liczbie mikroprzedsiębiorstw, które w dalszym ciągu prowadzą działalność na koniec okresu wsparcia udzielanego za pośrednictwem Instrumentu. Wreszcie sprawozdanie roczne będzie zawierało informacje na temat uzupełniającego charakteru wobec innych interwencji Unii, w szczególności EFS.

3. Po przedstawieniu trzeciego sprawozdania rocznego i na podstawie wniosku złożonego przez Komisję Parlament Europejski i Rada mogą dokonać przeglądu niniejszej decyzji.

4. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 2, będzie przekazywane do wiadomości Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

5. Opierając się na sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja dokonuje wysiłków w celu zapewnienia, aby Instrument spełniał cel określony w art. 2 oraz żeby był on dostępny w całej Unii Europejskiej dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub osób, które mają trudności z dostępem do tradycyjnego rynku kredytowego.

Artykuł 9

Ocena

1. Komisja przeprowadza z własnej inicjatywy oceny okresowe i ocenę końcową w ścisłej współpracy

z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, o których mowa w art. 5 ust. 2. Oceny okresowej dokonuje się w cztery lata od uruchomienia Instrumentu, natomiast oceny końcowej – najpóźniej jeden rok od wygaśnięcia mandatu lub mandatów udzielonych międzynarodowym instytucjom finansowym, o których mowa w art. 5 ust. 2. W ocenie końcowej analizuje się w szczególności zakres, w jakim Instrument w ujęciu całościowym osiągnął wyznaczone cele.

2. Wyniki oceny będą przekazywane do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2010 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

D. LÓPEZ GARRIDO
Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 284/2010/UE

z dnia 25 marca 2010 r.

zmieniająca decyzję nr 1672/2006/WE ustanawiającą wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 19 ust. 2, art. 149 i art. 153 ust. 2 lit a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 3 czerwca 2009 r. Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Wspólne zobowiązanie na rzecz zatrudnienia”, którego celem jest zacieśnienie współpracy między Unią Europejską i państwami członkowskimi, a także pomiędzy partnerami społecznymi UE w obszarze trzech podstawowych priorytetów: utrzymywanie zatrudnienia, tworzenie miejsc pracy i promowanie mobilności; podnoszenie umiejętności i dostosowywanie się do potrzeb rynku pracy; oraz zwiększanie dostępu do zatrudnienia.
- (2) Aby umożliwić osobom bezrobotnym nowy start i otworzyć drogę do przedsiębiorczości dla niektórych grup ludności europejskiej znajdującej się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, włącznie z kobietami i młodymi ludźmi, Komisja zaproponowała utworzenie nowego europejskiego instrumentu mikrofinansowego na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego, który ma służyć rozwojowi mikroprzedsiębiorczości i gospodarki społecznej, w ramach wspólnej inicjatywy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, w szczególności grupą Europejskiego Banku Inwestycyjnego.
- (3) Zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europej-

skim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽⁴⁾ należy dokonać przesunięcia ze wspólnotowego programu na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1672/2006/WE ⁽⁵⁾ na finansowanie nowego europejskiego instrumentu mikrofinansowego na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego – Progress ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 283/2010/UE ⁽⁶⁾.

- (4) Po zbadaniu wszystkich opcji kwota 60 mln EUR powinna zostać przesunięta z programu Progress do nowego europejskiego instrumentu mikrofinansowego Progress.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję nr 1672/2006/WE,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 17 ust. 1 decyzji nr 1672/2006/WE otrzymuje brzmienie:

„1. Koperta finansowa dla wdrażania działań unijnych, o których mowa w niniejszej decyzji, w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 683 250 000 EUR.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2010 r.

W imieniu Parlamentu
EuropejskiegoJ. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

D. LÓPEZ GARRIDO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 84.

⁽²⁾ Opinia wydana w dniu 7 października 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w *Dzienniku Urzędowym*) i decyzja Rady z dnia 8 marca 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 315 z 15.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Zob. s. 1 niniejszego *Dziennika Urzędowego*.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 25 stycznia 2010 r.

dotycząca podpisania i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie „Młodzież w działaniu” oraz w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013)

(2010/195/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

(4) Negocjacje zakończono dnia 6 sierpnia 2009 r., parafując projekt Umowy.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 ust. 4 i art. 166 ust. 4, w związku z jego art. 218 ust. 5,

(5) Artykuł 5 Umowy przewiduje, że jest ona stosowana tymczasowo do czasu przeprowadzenia procedur jej ratyfikacji lub zawarcia.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

(6) Należy podpisać przedmiotową Umowę,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

(1) Decyzja nr 1719/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiająca program „Młodzież w działaniu” na okres 2007–2013 ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 5, stanowi, że Konfederacja Szwajcarska może uczestniczyć w tym programie z zastrzeżeniem zawarcia umowy dwustronnej z tym krajem.

Upoważnia się niniejszym Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie „Młodzież w działaniu” oraz w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) (zwanej dalej „Umową”), z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

(2) Decyzja nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiająca program działań w zakresie uczenia się przez całe życie na okres 2007–2013 ⁽²⁾, a w szczególności jej art. 7, stanowi, że Konfederacja Szwajcarska może uczestniczyć w tym programie z zastrzeżeniem zawarcia umowy dwustronnej z tym krajem.

Tekst Umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

(3) Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej w sprawie umowy umożliwiającej uczestnictwo Konfederacji Szwajcarskiej w przedmiotowych programach.

Umowa będzie stosowana tymczasowo odnośnie do działań finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok następujący po jej podpisaniu, najwcześniej z budżetu na rok 2011.

Artykuł 3

W przypadku ustania tymczasowego stosowania Umowy, Komisja jest upoważniona do wyciągnięcia w stosunku do Szwajcarii konsekwencji tego ustania, zgodnie z art. 5 Umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
M. Á. MORATINOS
Przewodniczący

UMOWA

między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską, ustanawiająca zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie „Młodzież w działaniu” oraz w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013)

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

z jednej strony, oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA, zwana dalej „Szwajcarią”,

z drugiej strony,

wspólnie zwane dalej „Stronami”,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólna deklaracja dołączona do siedmiu umów podpisanych dnia 21 czerwca 1999 r. między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią przewiduje przyszłe negocjacje umowy dotyczącej uczestnictwa Szwajcarii w programach dotyczących szkolenia i młodzieży.
- (2) Program „Młodzież w działaniu” na okres 2007–2013 i program działań w zakresie uczenia się przez całe życie zostały ustanowione odpowiednio decyzją nr 1719/2006/WE ⁽¹⁾ i decyzją nr 1720/2006/WE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r.
- (3) W art. 5 decyzji nr 1719/2006/WE oraz w art. 7 decyzji nr 1720/2006/WE przewiduje się uczestnictwo Szwajcarii z zastrzeżeniem zawarcia umowy dwustronnej z tym państwem,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Szwajcaria uczestniczy w programie „Młodzież w działaniu” i w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie (zwanym dalej „programami”) zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w niniejszej Umowie oraz w załącznikach I, II i III, stanowiących jej integralną część.

Artykuł 2

Niniejszą Umowę stosuje się na terytoriach, do których mają zastosowanie Traktaty stanowiące podstawę Unii, przy spełnieniu warunków przewidzianych w tych Traktatach, oraz na terytorium Szwajcarii.

Artykuł 3

Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas trwania obowiązujących programów. Jeżeli jednak Unia zdecydowałaby o przedłużeniu czasu trwania programów bez wprowadzania do nich zmian, to w konsekwencji, bez uszczerbku dla akapitu drugiego niniejszego artykułu, niniejsza Umowa zostanie również automatycznie przedłużona, chyba że jedna ze Stron poinformuje drugą w terminie 30 dni od podjęcia decyzji o przedłużeniu obowiązywania programów o swoim zamiarze

nieprzedłużania współpracy. Podczas obowiązywania przedłużonej umowy Szwajcaria wnosi coroczny wkład finansowy w tej samej wysokości, co jej wkład finansowy na rok 2013.

Niniejsza Umowa nie zostanie przedłużona w przypadku wygaśnięcia lub wypowiedzenia Umowy z dnia 21 czerwca 1999 r. o wolnym przepływie osób, zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony.

Unia lub Szwajcaria mogą wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Stosowanie Umowy ustaje począwszy od roku budżetowego następującego po powiadomieniu, pod warunkiem że nastąpi ono przed dniem 1 października. W przeciwnym razie Umowa przestaje być stosowana począwszy od drugiego roku budżetowego następującego po powiadomieniu.

Projekty i działania finansowane z budżetu na lata poprzedzające rok, w którym Umowa przestaje być stosowana będą kontynuowane do ich zakończenia na warunkach określonych w niniejszej Umowie i jej załącznikach i zgodnie z postanowieniami umownymi stosowanymi odnośnie do tych projektów i działań. Strony ustalają za obopólną zgodą wszelkie inne konsekwencje wypowiedzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

Artykuł 4

Przedstawiciele Komisji i przedstawiciele organu krajowego wyznaczeni na obserwatorów na posiedzenia komitetów programowych konsultują się w razie potrzeby, na prośbę jednego z nich, co do działań objętych niniejszą Umową. W następstwie tych konsultacji Wspólny Komitet, ustanowiony na mocy Umowy z dnia 21 czerwca 1999 r. o swobodnym przepływie osób zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, jest uprawniony do wprowadzania zmian w załącznikach do niniejszej Umowy, zwyczajowo drogą procedury pisemnej, jeżeli jest to konieczne w celu uwzględnienia przepisów stosowanych do programów lub zmiany zdolności absorpcyjnej Szwajcarii. Zmiany w załącznikach wchodzi w życie na drugi dzień po przyjęciu przez Wspólny Komitet odpowiedniej decyzji. Jeżeli jednak Strony zadecydują o zmianach w postanowieniach niniejszej Umowy, zmiany te wchodzi w życie po zakończeniu procedur wewnętrznych Stron.

Artykuł 5

Strony ratyfikują lub zawierają niniejszą Umowę zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi. Wchodzi ona w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu ostatniego powiadomieniu przez Strony o zakończeniu ich odpowiednich procedur.

Do czasu zakończenia procedur, o których mowa w akapicie pierwszym, Strony stosują tymczasowo niniejszą Umowę w zakresie działań finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok następujący po podpisaniu Umowy, a najwcześniej z budżetu na rok 2011, pod warunkiem spełnienia warunków, o których mowa w pkt 2 załącznika I.

W przypadku gdy jedna ze Stron powiadomi drugą, że nie zamierza ratyfikować podpisanej Umowy lub jej zawrzeć, tymczasowe stosowanie kończy się począwszy od roku budżetowego następującego po tym powiadomieniu. Powiadomienie kończące tymczasowe stosowanie nie zwalnia Stron ze zobowiązań dotyczących projektów i działań finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok, w którym nastąpiło to powiadomienie, ani od obowiązku wniesienia przez Szwajcarię wkładu finansowego za rok, w którym nastąpiło powiadomienie.

Artykuł 6

Niniejsza Umowa jest sporządzona w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, a każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Съставено в Брюксел на петнайсети февруари две хиляди и десета година.

Hecho en Bruselas, el quince de febrero de dos mil diez.

V Bruselu dne patnáctého února dva tisíce deset.

Udfærdiget i Bruxelles den femtende februar to tusind og ti.

Geschehen zu Brüssel am fünfzehnten Februar zweitausendzehn.

Kahe tuhanda kümnenda aasta veebruarikuu viieteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα πέντε Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δέκα.

Done at Brussels on the fifteenth day of February in the year two thousand and ten.

Fait à Bruxelles, le quinze février deux mille dix.

Fatto a Bruxelles, addì quindici febbraio duemiladieci.

Briselē, divi tūkstoši desmitā gada piecpadsmitajā februārī.

Priimta du tūkstančiai dešimtų metų vasario penkioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizedik év február havának tizenötödik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-hmistax-il jum ta' Frar tas-sena elfejn u għaxra.

Gedaan te Brussel, de vijftiende februari tweeduizend tien.

Sporządzono w Brukseli dnia piętnastego lutego roku dwa tysiące dziesiątego.

Feito em Bruxelas, em quinze de Fevereiro de dois mil e dez.

Întocmit la Bruxelles, la cincisprezece februarie două mii zece.

V Bruseli dňa pätnásteho februára dvetisícdesať.

V Bruslju, dne petnajstega februarja leta dva tisoč deset.

Tehty Brysselissä viidentenätoista päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakymmenen.

Som skedde i Bryssel den femtonde februari tjugohundratio.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Конфедерация Швейцария
Por la Confederación Suiza
Za Švýcarskou konfederaci
For Det Schweiziske Forbund
Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Šveitsi Konföderatsiooni nimel
Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
For the Swiss Confederation
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera
Šveices Konfederācijas vārdā
Šveicarijos Konfederācijas vardu
A Svájci Államszövetség részéről
Ghall-Konfederazzjoni Žvizzera
Voor de Zwitserse Bondsstaat
W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
Pela Confederação Suíça
Pentru Confederația Elvețiană
Za Švajčiarskou konfederáciu
Za Švicarsko konfederacijo
Sveitsin valaliiton puolesta
För Schweiziska edsförbundet

ZAŁĄCZNIK I

Zasady i warunki uczestnictwa Szwajcarii w programie „Młodzież w działaniu” oraz w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie

1. Szwajcaria uczestniczy w programie „Młodzież w działaniu” i w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie (zwanym dalej „programami”), z należnym uwzględnieniem celów, kryteriów, procedur i terminów określonych w decyzjach nr 1719/2006/WE i 1720/2006/WE, chyba że niniejsza Umowa stanowi inaczej.
2. Zgodnie z uzgodnieniami określonymi w art. 8 decyzji nr 1719/2006/WE oraz w art. 6 decyzji nr 1720/2006/WE, a także zgodnie z decyzjami Komisji dotyczącymi obowiązków państw członkowskich, Komisji i agencji krajowych przy wdrażaniu programów, Szwajcaria:
 - zobowiązuje się do utworzenia lub wyznaczenia odpowiedniej struktury (szwajcarskiej agencji krajowej), oraz jej monitorowania, do celów koordynowania wdrażania na szczeblu krajowym działań wynikających z programów,
 - odpowiada za należyte zarządzanie przez szwajcarską agencję krajową środkami jej przekazanymi tytułem wsparcia realizacji projektów, oraz
 - podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia właściwego finansowania, audytu i nadzoru finansowego szwajcarskiej agencji krajowej, otrzymującej od Komisji dofinansowanie kosztów zarządzania programami oraz ich wdrażania.

Szwajcaria przyjmuje wszystkie inne niezbędne środki w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania programów na szczeblu krajowym.

3. W celu uczestniczenia w programach Szwajcaria wnosi coroczny wkład do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II.
4. Warunki i zasady dotyczące składania, oceny i wyboru wniosków przedstawionych przez kwalifikujące się instytucje, organizacje i osoby prywatne pochodzące ze Szwajcarii są takie same, jak te obowiązujące wobec kwalifikujących się instytucji, organizacji i osób prywatnych pochodzących z Unii.
5. W celu zagwarantowania unijnego wymiaru programów, warunkiem kwalifikowania się projektów i działań do wsparcia finansowego Unii jest udział w nich przynajmniej jednego partnera z jednego z państw członkowskich Unii.
6. Wysokość wkładu finansowego Szwajcarii, o którym mowa w pkt 3, przeznaczonych na działania zarządzane przez szwajcarską agencję krajową zgodnie z zasadami programów, jest proporcjonalna do udziału tych działań w budżecie programów na poziomie Unii. Wysokość dofinansowania kosztów zarządzania programami oraz ich wdrażania przez szwajcarską agencję krajową obliczana jest zgodnie z kryteriami stosowanymi do państw członkowskich Unii.
7. W ramach obowiązujących przepisów państwa członkowskie Unii oraz Szwajcaria podejmą wszelkie środki, aby ułatwić przemieszczanie się i pobyt studentów, nauczycieli, praktykantów, osób prowadzących szkolenia, personelu administracyjnego uniwersytetów, młodzieży oraz innych uprawnionych osób przemieszczających się między Szwajcarią i krajami członkowskimi Unii w celu wzięcia udziału w działaniach objętych niniejszą Umową.
8. Uczestnictwo Szwajcarii w programach jest stale monitorowane przez Komisję we współpracy partnerskiej ze Szwajcarią, nie umniejszając odpowiedzialności Komisji i Trybunału Obrachunkowego Unii Europejskiej w kwestii kontroli i oceny programów. Szwajcaria przedstawia Komisji niezbędne sprawozdania oraz podlega innym szczególnym środkom podejmowanym przez Unię w tym zakresie.

W stosunkach między Szwajcarią, Komisją i szwajcarską agencją krajową stosowane są decyzje Komisji w sprawie odpowiedzialności państw członkowskich, Komisji oraz agencji krajowych przy wdrażaniu programów oraz wspólne normy ustanowione w przewodniku dla agencji krajowych, który będzie załączony do umów między Komisją i szwajcarską agencją krajową.

Umowy między Komisją a szwajcarską agencją krajową lub beneficjentami szwajcarskimi, jak również między szwajcarską agencją krajową a beneficjentami szwajcarskimi opierają się na odpowiednich przepisach rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz na szczegółowych zasadach jego wykonania, w szczególności w kwestii przyznawania dotacji i zawierania umów. Przepisy te stosuje się do uczestników szwajcarskich w ten sam sposób, jak do wszystkich uczestników programów.

Uregulowania uzupełniające dotyczące kontroli finansowej, odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych i innych środków zwalczania nadużyć finansowych zostały określone w załączniku III.

W przypadku nieprawidłowości, zaniedbania lub nadużycia finansowego ze strony szwajcarskiej agencji krajowej, jeżeli Komisja nie będzie w stanie odzyskać w całości kwot należnych jej od szwajcarskiej agencji krajowej, władze Szwajcarii są odpowiedzialne za nieodzyskane kwoty.

9. We wszystkich kontaktach z Komisją językiem używanym w procedurach dotyczących wniosków, umowach, przedstawianych sprawozdaniach oraz w innych działaniach o charakterze administracyjnym związanych z programami, jest jeden z języków urzędowych instytucji Unii.

ZAŁĄCZNIK II

Wkład finansowy Szwajcarii do programu „Młodzież w działaniu” oraz do programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie

1. Młodzież w działaniu

Wkład finansowy wnoszony przez Szwajcarię do budżetu ogólnego Unii Europejskiej w celu uczestnictwa w programie „Młodzież w działaniu” jest następujący (wyrażony w mln euro):

Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013
1,7	1,8	1,9

2. Program działań w zakresie uczenia się przez całe życie

Wkład finansowy wnoszony przez Szwajcarię do budżetu ogólnego Unii Europejskiej w celu uczestnictwa w programie działań w zakresie uczenia się przez całe życie jest następujący (wyrażony w mln euro):

Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013
14,2	14,9	15,6

3. Koszty podróży i utrzymania poniesione przez przedstawicieli i ekspertów ze Szwajcarii w związku z ich uczestnictwem w charakterze obserwatorów w pracach komitetów, o których mowa w art. 9 decyzji nr 1719/2006/WE oraz w art. 10 decyzji nr 1720/2006/WE, lub w innych posiedzeniach dotyczących wdrażania programów są zwracane przez Komisję na tej samej podstawie i według tych samych procedur, jakie obowiązują w przypadku przedstawicieli i ekspertów z państw członkowskich Unii.

4. W następstwie wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy i na początku każdego kolejnego roku, Komisja przesyła Szwajcarii wezwanie do wpłaty środków odpowiadających jej wkładowi finansowemu do każdego z programów, których dotyczy niniejsza Umowa.

Wkład finansowy Szwajcarii jest denominowany i płatny w euro.

Szwajcaria wnosi swój wkład do dnia 1 marca, jeżeli wezwanie do wpłaty środków wysłane przez Komisję dotrze przed dniem 1 lutego, lub najpóźniej w terminie 30 dni po wezwaniu do wpłaty środków, jeśli dotrze ono po dniu 1 lutego.

Jakiegokolwiek opóźnienie wpłaty wkładu powoduje konieczność zapłaty przez Szwajcarię odsetek od zaległej sumy naliczanych od terminu płatności. Stopa oprocentowania równa jest stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansowych, opublikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej w pierwszym dniu kalendarzowym miesiąca, na który przypada termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego.

ZAŁĄCZNIK III

KONTROLA FINANSOWA, ODZYSKIWANIE KWOT NIENALEŻNIE WYPŁACONYCH I INNE ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH**I. Audyt i środki zwalczania nadużyć finansowych podejmowane przez Unię**

1. Komisja kontaktuje się bezpośrednio z uczestnikami programu mającymi siedzibę w Szwajcarii i z ich podwykonawcami. Osoby te mogą przekazywać Komisji bezpośrednio wszelkie istotne informacje i dokumenty, które są one zobowiązane przekazywać na podstawie instrumentów prawnych, o których mowa w niniejszej Umowie, oraz na podstawie umów zawartych w celu ich wdrożenia.
2. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ⁽²⁾, oraz z rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. ⁽⁴⁾, jak również z innymi przepisami, o których mowa w niniejszej Umowie, umowy o udzieleniu dotacji zawarte z beneficjentami programu mającymi siedzibę w Szwajcarii przewidują, że audyty finansowe i inne mogą w każdej chwili zostać przeprowadzone u uczestników lub ich podwykonawców przez pracowników Komisji lub inne osoby przez nią upoważnione.

Pracownicy Komisji lub inne osoby przez nią upoważnione mogą kontrolować konta i operacje finansowe szwajcarskiej agencji krajowej. W ramach takich kontroli można również sprawdzić, czy struktury ustanowione przez Szwajcarię zapewniają właściwe stosowanie zasad dotyczących programów, o których mowa w Umowie, a także czy spełnione są wymogi należytego zarządzania finansami, zgodnie z kryteriami odpowiednich artykułów rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r., oraz rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r.

3. Pracownicy Komisji i inne osoby przez nią upoważnione mają zapewniony należyty dostęp do miejsc, prac i dokumentów oraz do wszelkich informacji wymaganych w celu przeprowadzenia takich kontroli, łącznie z informacjami w formie elektronicznej. To prawo dostępu jest wyraźnie zapisane w umowach zawieranych w celu wdrożenia instrumentów, o których mowa w niniejszej Umowie. Europejski Trybunał Obrachunkowy dysponuje tymi samymi prawami co Komisja.

Kontrole mogą być przeprowadzane po zakończeniu programów lub po wygaśnięciu niniejszej Umowy, zgodnie z zasadami określonymi w odpowiednich umowach.

4. W ramach niniejszej Umowy, Komisja/Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) są uprawnione do przeprowadzania kontroli na miejscu i inspekcji na terytorium Szwajcarii, zgodnie z przepisami proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽⁵⁾.

Te kontrole oraz inspekcje są przygotowywane i przeprowadzane w ścisłej współpracy z właściwymi organami wyznaczonymi przez Szwajcarię. Organy te są informowane we właściwym czasie o przedmiocie, celu i podstawie prawnej danych kontroli i inspekcji tak, aby mogły one służyć właściwą pomocą.

Jeżeli właściwe organy Szwajcarii wyrażą taką wolę, kontrole na miejscu i inspekcje mogą być przeprowadzane wspólnie przez Komisję i te organy.

Jeżeli uczestnicy programów przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy Szwajcarii, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają kontrolerom Komisji/OLAF wsparcia niezbędnego do umożliwienia im przeprowadzenia wyznaczonych kontroli na miejscu lub inspekcji.

Komisja/OLAF zgłaszają niezwłocznie organom Szwajcarii każdy przypadek podejrzenia lub stwierdzenia przez nie nieprawidłowości w trakcie kontroli na miejscu lub inspekcji. Komisja/OLAF są w każdym przypadku zobowiązane poinformować wyżej wymienione organy o wyniku takich kontroli i inspekcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 390 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 111 z 28.4.2007, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

II. Audyt i środki zwalczania nadużyć finansowych podejmowane przez Szwajcarię

1. Właściwy krajowy organ kontroli finansowej w Szwajcarii sprawuje odpowiednią kontrolę finansową nad wdrażaniem programów, zgodnie z art. 8 decyzji Komisji w sprawie odpowiedzialności państw członkowskich, Komisji oraz agencji krajowych przy wdrażaniu programu „Młodzież w działaniu” oraz programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) oraz ze wspólnymi normami ustanowionymi w przewodniku dla agencji krajowych załączonym do umów między Komisją i szwajcarską agencją krajową. Wszelkie przypadki podejrzenia lub stwierdzenia nadużyć finansowych i nieprawidłowości, jak również wszelkie środki ich dotyczące podjęte przez szwajcarską agencję krajową i przez władze krajowe są zgłaszane niezwłocznie Komisji. W następstwie inspekcji krajowych lub unijnych Szwajcaria zapewnia przeprowadzenie dochodzenia oraz właściwego postępowania wobec przypadków podejrzenia i stwierdzenia nadużyć finansowych i nieprawidłowości.

„Nieprawidłowość” oznacza każdy przypadek pogwałcenia odpowiedniego przepisu prawa Unii mającego zastosowanie zgodnie z niniejszą Umową lub niespełnienia zobowiązań umownych przyjętych na jej podstawie, wynikający z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, którego konsekwencją jest lub mogłaby być szkoda, w postaci nieuzasadnionych wydatków, wyrządzone budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub budżetowi przez nią zarządzanym.

„Nadużycie finansowe” oznacza celowe działanie lub zaniechanie dotyczące:

- wykorzystania lub przedstawienia nieprawdziwych, niepoprawnych lub niepełnych oświadczeń lub dokumentów, którego skutkiem jest defraudacja lub bezprawne zatrzymanie środków z budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub budżetów zarządzanych przez Unię Europejską lub w jej imieniu,
 - nieujawnienia informacji stanowiącego naruszenie określonych zobowiązań, które ma ten sam skutek,
 - niewłaściwego wykorzystania takich środków do celów innych niż te, na które zostały początkowo przyznane.
2. Władze Szwajcarii podejmują odpowiednie środki w celu zapobiegania wszelkim przypadkom korupcji czynnej lub biernej, i wykrywania ich, na wszystkich etapach procedury udzielania zamówień lub przyznawania dotacji lub podczas wykonywania umów dotyczących przyznania dotacji.

„Korupcja czynna” oznacza umyślne działanie kogokolwiek, kto obiecuje albo przekazuje, bezpośrednio lub przez pośrednika, jakiegokolwiek korzyści urzędnikowi dla niego samego lub dla osoby trzeciej, dla podjęcia lub powstrzymania się przez urzędnika od działań należących do jego obowiązków lub dla wykonania jego zadań z naruszeniem służbowych obowiązków w sposób szkodzący lub mogący zaszkodzić interesom finansowym Unii Europejskiej.

„Korupcja bierna” oznacza umyślne zachowanie urzędnika, który, bezpośrednio lub przez pośrednika, żąda lub osiąga jakiegokolwiek korzyści dla siebie lub dla strony trzeciej, lub też akceptuje obietnicę takiej korzyści, dla podjęcia lub powstrzymania się od działań należących do jego obowiązków lub dla wykonania jego zadań z naruszeniem służbowych obowiązków w sposób szkodzący lub mogący zaszkodzić interesom finansowym Unii Europejskiej.

3. Władze Szwajcarii i personel odpowiedzialny za wdrażanie programów podejmują wszelkie niezbędne środki ostrożności w celu uniknięcia konfliktu interesów oraz informują Komisję bezzwłocznie o powstaniu takiego konfliktu interesów lub o sytuacji mogącej do niego prowadzić.

III. Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na podstawie niniejszego załącznika, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony przyznawanej podobnym informacjom na mocy prawa szwajcarskiego oraz odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii. Takie informacje mogą być przekazane tylko osobom, które z uwagi na ich funkcje w instytucjach Unii, państwach członkowskich lub w Szwajcarii powinny nimi dysponować; informacje te nie mogą być wykorzystywane w celach innych niż zapewnienie skutecznej ochrony interesów finansowych Stron.

IV. Środki administracyjne i sankcje

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego, Komisja może nałożyć środki administracyjne i sankcje, zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r., oraz z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r., jak również z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

V. Odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych

Co się tyczy działań podlegających pośredniemu zarządzaniu scentralizowanemu, szwajcarska agencja krajowa odpowiada za wystosowanie polecenia zwrotu kwoty nienależnie wypłaconej oraz za wszczęcie postępowania sądowego przeciw beneficjentom w porozumieniu z Komisją. W przypadku stwierdzonych nieprawidłowości, zaniedbań lub nadużycia finansowego ze strony szwajcarskiej agencji krajowej, władze Szwajcarii ponoszą odpowiedzialność za nieodzyskane kwoty.

Co się tyczy działań podlegających zarządzaniu scentralizowanemu prowadzonych bezpośrednio przez Komisję, decyzje Komisji podjęte w ramach niniejszej Umowy, nakładające zobowiązania finansowe na podmioty inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny. Egzekucja jest przeprowadzana zgodnie z obowiązującymi w Szwajcarii przepisami postępowania cywilnego. Klauzula wykonalności nadawana jest decyzji, bez formalności innych niż sprawdzenie autentyczności decyzji, przez organ wyznaczony do tego celu przez rząd Szwajcarii, który zawiadamia o tym Komisję. Po spełnieniu, na wezwanie Komisji, tych wymogów formalnych, Komisja może przystąpić do egzekucji, zgodnie z prawem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu. Legalność decyzji Komisji podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Wyroki, które Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydaje na podstawie klauzuli arbitrażowej umowy zawartej w ramach niniejszej Umowy, są tytułami egzekucyjnymi na tych samych warunkach.

DEKLARACJA RADY W SPRAWIE UCZESTNICTWA SZWAJCARII W PRACACH KOMITETÓW

Rada wyraża zgodę na uczestnictwo przedstawicieli Szwajcarii, w częściach obrad ich dotyczących, w posiedzeniach komitetów programowych programu „Młodzież w działaniu” oraz programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013). Przedstawiciele Szwajcarii nie biorą udziału w głosowaniu komitetów.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 285/2010

z dnia 6 kwietnia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2001/539/WE⁽²⁾ Wspólnota zawarła Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, uzgodnioną w Montrealu dnia 28 maja 1999 r. (konwencja montrealaska), która określa zasady dotyczące odpowiedzialności cywilnej w zakresie międzynarodowego przewozu lotniczego osób, bagażu i ładunków.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 785/2004 określono minimalne wymogi dotyczące ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za pasażerów, bagaż i ładunki na poziomie gwarantującym odpowiednie ubezpieczenie przewoźników w celu zabezpieczenia ich odpowiedzialności cywilnej zgodnie z konwencją montrealaską.
- (3) Limit odpowiedzialności przewoźników lotniczych zgodnie z konwencją montrealaską został niedawno zmieniony przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) poprzez zastosowanie wskaźnika inflacji odpowiadającego skumulowanej stopie inflacji od daty wejścia w życie konwencji montrealaskiej.
- (4) ICAO ustaliła, iż od daty wejścia w życie konwencji montrealaskiej, tj. od dnia 4 listopada 2003 r., wskaźnik inflacji przekroczył wartość 10 %, będącą progim, po przekroczeniu którego następuje zmiana limitu odpowiedzialności. W związku z tym został on odpowiednio zmieniony.
- (5) Minimalne wymogi dotyczące ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za pasażerów, bagaż i ładunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 785/2004 należy

w odpowiednim czasie dostosować do limitu odpowiedzialności zmienionego zgodnie z konwencją montrealaską, który wszedł w życie dnia 30 grudnia 2009 r.

- (6) W zakresie odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do pasażerów minimalne wymogi dotyczące ubezpieczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 785/2004 na poziomie znacznie przekraczającym limit odpowiedzialności zmieniony zgodnie z konwencją montrealaską.
- (7) W zakresie odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do bagażu i ładunków minimalne wymogi dotyczące ubezpieczenia określone w rozporządzeniu (WE) nr 785/2004 należy zwiększyć do poziomu limitu odpowiedzialności zmienionego zgodnie z konwencją montrealaską.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 785/2004.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 6 rozporządzenia (WE) nr 785/2004 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W odniesieniu do odpowiedzialności cywilnej w zakresie bagażu minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia wynosi 1 131 SDR na pasażera w operacjach handlowych.

3. W odniesieniu do odpowiedzialności cywilnej w zakresie ładunku minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia wynosi 19 SDR za kilogram w operacjach handlowych.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 18.7.2001, s. 38.

⁽³⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 286/2010**z dnia 6 kwietnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 88/2007 w odniesieniu do przekazywania danych statystycznych dotyczących ilości makaronów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 oraz art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 88/2007 z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania refundacji wywozowych do zbóż wywożonych w postaci makaronów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ⁽²⁾ stanowi, że do makaronów objętych powyższymi kodami i podlegających wywozowi do Stanów Zjednoczonych Ameryki załącza się świadectwo (zaświadczenie P2) poświadczające, że kwalifikują się one, lub nie, do stawki refundacji stosowanej, w przypadku wywozu do Stanów Zjednoczonych Ameryki, w stosunku do wyjściowych produktów zbożowych, które zostały wykorzystane do produkcji makaronów. Powyższe rozporządzenie stanowi również, że właściwe władze w państwach członkowskich muszą przekazywać Komisji niezbędne dane statystyczne.
- (2) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych należy zwolnić właściwe władze w państwach członkowskich z obowiązku przekazywania danych statystycznych, jeśli refundacja stosowana w odniesieniu do wyjściowych produktów zbożowych, które zostały wykorzystane do produkcji makaronów objętych powyższymi kodami CN, została zawieszona lub jej stawka wynosi zero.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 88/2007.

- (4) Środki przyjęte w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi Niewymienionymi w Załączniku I do Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 88/2007 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Właściwe władze państw członkowskich przekazują Komisji, najpóźniej do końca każdego miesiąca, dane statystyczne odnoszące się do ilości makaronów, w podziale według kodów CN, z wyszczególnieniem ilości kwalifikujących się do refundacji wywozowej, oraz ilości niekwalifikujących się do refundacji wywozowej, w odniesieniu do których zaświadczenia zostały wydane w ciągu poprzedniego miesiąca, na poniższy adres:

Commission européenne
Direction générale Entreprises et Industrie
Régime »Hors annexe I«

B-1049 Bruxelles.

2. Jeśli refundacja stosowana w odniesieniu do wyjściowych produktów zbożowych, które zostały wykorzystane do produkcji makaronów objętych kodami CN 1902 11 00 oraz 1902 19, została zawieszona lub jej stawka wynosi zero, właściwe władze w państwach członkowskich nie są zobowiązane do przekazywania danych statystycznych, o których mowa w ust. 1.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 30.1.2007, s. 16.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 287/2010**z dnia 6 kwietnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 kwietnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	160,8
	JO	96,4
	MA	126,5
	TN	138,4
	TR	106,2
	ZZ	125,7
0707 00 05	JO	92,1
	MA	106,5
	MK	87,5
	TR	127,4
	ZZ	103,4
0709 90 70	MA	98,1
	TR	105,7
	ZZ	101,9
0805 10 20	EG	51,1
	IL	63,4
	MA	51,3
	TN	48,0
	TR	67,5
	ZZ	56,3
0805 50 10	TR	64,3
	ZA	71,7
	ZZ	68,0
0808 10 80	AR	101,4
	BR	88,1
	CL	85,5
	CN	73,4
	MK	22,4
	US	140,5
	UY	74,3
	ZA	85,5
	ZZ	83,9
0808 20 50	AR	97,2
	CL	102,5
	CN	92,0
	UY	106,8
	ZA	100,4
	ZZ	99,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 288/2010**z dnia 6 kwietnia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 282/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 kwietnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 86 z 1.4.2010, s. 27.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 7 kwietnia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	35,27	0,70
1701 11 90 ⁽¹⁾	35,27	4,32
1701 12 10 ⁽¹⁾	35,27	0,57
1701 12 90 ⁽¹⁾	35,27	4,03
1701 91 00 ⁽²⁾	35,76	7,35
1701 99 10 ⁽²⁾	35,76	3,61
1701 99 90 ⁽²⁾	35,76	3,61
1702 90 95 ⁽³⁾	0,36	0,31

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 289/2010**z dnia 6 kwietnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 281/2010 ustalające należności celne przywozowe w sektorze
zbóż mające zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2010 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 281/2010 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (UE) nr 281/2010.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 281/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (UE) nr 281/2010 zastępują się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 7 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 86 z 1.4.2010, s. 24.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 7 kwietnia 2010 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	28,77
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	22,20
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	22,20
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	28,77

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

5.4.2010

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	151,61	101,07	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	169,70	159,70	139,70	76,11
Premia za Zatokę	49,68	12,42	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 25,62 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 56,43 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 290/2010**z dnia 6 kwietnia 2010 r.****zmieniające po raz 123. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) oraz art. 7a ust. 1 ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.

- (2) Dnia 25 marca 2010 r. Komitet Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o umieszczeniu jednej osoby fizycznej w wykazie osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych i o zmianie jednego wpisu w tym wykazie.
- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

João VALE DE ALMEIDA

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ Artykuł 7a dodany rozporządzeniem (UE) nr 1286/2009 (Dz.U. L 346 z 23.12.2009, s. 42).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W tytule „Osoby fizyczne” dodaje się następujący wpis:

Muthanna Harith **Al-Dari** (*alias* a) Dr. Muthanna **Al Dari**, b) Muthana Harith **Al Dari**, c) Muthanna Harith Sulayman **Al-Dari**, d) Muthanna Harith Sulayman **Al-Dhari**, e) Muthanna Hareth **Al-Dhari**, f) Muthana Haris **Al-Dhari**, g) Doctor Muthanna Harith Sulayman Al Dari Al-Zawba', h) Muthanna Harith Sulayman Al-Dari Al-Zobai, i) Muthanna Harith Sulayman Al-Dari al-Zawba'i, j) Muthanna Hareth **al-Dari**, k) Muthana Haris **al-Dari**, l) Doctor Muthanna **al-Dari**, m) Dr. Muthanna Harith al-Dari al-Zowbai). Tytuł: doktor. Adres: a) Amman, Jordania, b) Khan Dari, Irak (poprzedni adres), c) Asas Village, Abu Ghurayb, Irak (poprzedni adres), d) Egipt (poprzedni adres). Data urodzenia: 16.6.1969 r. Miejsce urodzenia: Irak. Obywatelstwo: irackie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.3.2010 r.

(2) Wpis „Global Relief Foundation (GRF) (*alias* a) Fondation Secours Mondial (FSM), b) Secours mondial de France (SEMONDE), c) Fondation Secours Mondial — Belgique a.s.b.l., d) Fondation Secours Mondial v.z.w., e) FSM, f) Stichting Wereldhulp — België, v.z.w., g) Fondation Secours Mondial — Kosova, h) Fondation Secours Mondial „World Relief”. Adres: a) 9935 South 76th Avenue, Unit 1, Bridgeview, Illinois 60455, USA.; b) PO Box 1406, Bridgeview, Illinois 60455, USA.; c) 49 rue du Lazaret, 67100 Strasbourg, Francja; d) Vaatjesstraat 29, 2580 Putte, Belgium; e) Rue des Bataves 69, 1040 Etterbeek (Brussels), Belgia; f) PO Box 6, 1040 Etterbeek 2 (Brussels), Belgia; g) Mula Mustafe Baseskije Street 72, Sarajevo, Bośnia i Hercegowina; h) Put Mladih Muslimana Street 30/A, Sarajevo, Bosnia and Herzegovina; i) 64 Potur Mahala Street, Travnik, Bośnia i Hercegowina; j) Rr. Skenderbeu 76, Lagjja Sefa, Gjakova, Kosowo; k) Ylli Morina Road, Djakovica, Kosowo; l) Rruga e Kavajes, Building No. 3, Apartment No 61, PO Box 2892, Tirana, Albania; m) House 267 Street No 54, Sector F — 11/4, Islamabad, Pakistan. Inne informacje: a) Inne lokalizacje zagranicą: Afganistan, Azerbejdżan, Bangladesz, Czeczenia (Rosja), Chiny, Erytrea, Etiopia, Gruzja, Indie, Inguszetia (Rosja), Irak, Jordania, Liban, Zachodni Brzeg i Gaza, Sierra Leone, Somalia i Syria; b) Numer identyfikacyjny federalnych pracodawców USA (Federal Employer Identification): 36-3804626; c) numer VAT: BE 454419759; d) adresy w Belgii, takie jak adresy Fondation Secours Mondial — Belgique a.s.b.l and Fondation Secours Mondial vzw. and Stichting Wereldhulp — België, v.z.w od 1998 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 22.10.2002 r.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

Global Relief Foundation (GRF) (*alias* a) Fondation Secours Mondial (FSM), b) Secours mondial de France (SEMONDE), c) Fondation Secours Mondial — Belgique a.s.b.l., d) Fondation Secours Mondial v.z.w., e) FSM, f) Stichting Wereldhulp — België, v.z.w., g) Fondation Secours Mondial — Kosova, h) Fondation Secours Mondial „World Relief”). Adres: a) 9935 South 76th Avenue, Unit 1, Bridgeview, Illinois 60455, Stany Zjednoczone; b) PO Box 1406, Bridgeview, Illinois 60455, Stany Zjednoczone; c) 49 rue du Lazaret, 67100 Strasbourg, Francja; d) Vaatjesstraat 29, 2580 Putte, Belgia; e) Rue des Bataves 69, 1040 Etterbeek (Brussels), Belgia; f) PO Box 6, 1040 Etterbeek 2 (Brussels), Belgia; g) Rr. Skenderbeu 76, Lagjja Sefa, Gjakova, Kosowo; h) Ylli Morina Road, Djakovica, Kosowo; i) Rruga e Kavajes, Building No 3, Apartment No 61, PO Box 2892, Tirana, Albania; j) House 267 Street No 54, Sector F — 11/4, Islamabad, Pakistan. Inne informacje: a) Inne lokalizacje za granicą: Afganistan, Azerbejdżan, Bangladesz, Chiny, Erytrea, Etiopia, Gruzja, Indie, Irak, Jordania, Liban, Zachodni Brzeg i Gaza, Sierra Leone, Somalia i Syria; b) Numer identyfikacyjny federalnych pracodawców USA (Federal Employer Identification): 36-3804626; c) numer VAT: BE 454419759; d) adresy w Belgii, takie jak adresy Fondation Secours Mondial — Belgique a.s.b.l oraz Fondation Secours Mondial vzw. oraz Stichting Wereldhulp — België, v.z.w od 1998 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 22.10.2002 r.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 16 marca 2010 r.

w sprawie podziału usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) przy ustalaniu dochodu narodowego brutto (DNB) stosowanego do celów budżetu Unii Europejskiej i jej zasobów własnych

(2010/196/UE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 7 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 448/98 z dnia 16 lutego 1998 r. uzupełniającego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2223/96 w odniesieniu do sposobu podziału usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) w ramach europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych (ESA) ⁽²⁾ stanowi, że Rada przyjmuje decyzję w sprawie FISIM przy ustalaniu produktu narodowego brutto do celów budżetu Wspólnoty i jej zasobów własnych. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2002 r. pojęcie produktu narodowego brutto zostało zastąpione pojęciem dochodu narodowego brutto (DNB), zgodnie z art. 2 ust. 7 akapit pierwszy decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽³⁾.

(2) Artykuł 2 ust. 7 akapit drugi decyzji 2007/436/WE, Euratom stanowi, że w przypadku gdy modyfikacje w europejskim systemie rachunków narodowych i regionalnych (ESA 95) spowodują istotne zmiany wysokości DNB podanego przez Komisję, Rada decyduje, czy modyfikacje te mają zastosowanie do celów tej decyzji.

(3) Właściwe jest wykorzystanie najnowszych pojęć statystycznych do celów budżetu Unii i jej zasobów własnych, w szczególności jeśli chodzi o określanie DNB zgodnie z ustaleniami Komisji przy stosowaniu ESA 95. Należy zatem dokonywać podziału usług FISIM przy ustalaniu DNB do celów budżetu Unii i jej zasobów własnych.

(4) Do października 2008 roku wszystkie 27 państw członkowskich UE przekazało swoje dane uwzględniające podział usług FISIM, zgodnie z nową metodyką. W ocenie tych danych wskazano, że podział usług FISIM powoduje znaczącą zmianę w rozumieniu art. 2 ust. 7 akapit drugi decyzji 2007/436/WE, Euratom, ponieważ oznacza wzrost DNB średnio o ponad 1 % oraz oznacza – przy zastosowaniu metody określonej w art. 3 tej decyzji – zmianę pułapów ustalonych w art. 3.

(5) Należy zatem stosować podział usług FISIM do celów decyzji (WE) nr 2007/436/WE, Euratom.

(6) Należy zatem dopilnować, by zmiany te były stosowane od roku budżetowego 2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Usługi pośrednictwa finansowego mierzone pośrednio (FISIM) powinny być dzielone przy ustalaniu dochodu narodowego brutto do celów budżetu Unii i jej zasobów własnych.

Artykuł 2

Podział FISIM zgodnie z art. 1 ma zastosowanie do celów decyzji 2007/436/WE, Euratom od dnia 1 stycznia 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 27.2.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2010/197/WPZiB**z dnia 31 marca 2010 r.****w sprawie rozpoczęcia misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (EUTM Somalia)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2010/96/WPZiB z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 4,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przyjętej w dniu 26 maja 2009 r. rezolucji 1872 (2009) w sprawie sytuacji w Somalii Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) podkreśliła znaczenie odtworzenia, szkolenia, wyposażenia i utrzymania somalijskich sił bezpieczeństwa, a także wezwała państwa członkowskie oraz organizacje regionalne i międzynarodowe, by zapewniły wsparcie techniczne służące szkoleniu i wyposażeniu somalijskich sił bezpieczeństwa. W przyjętej w dniu 30 listopada 2009 r. rezolucji 1897 (2009) RB ONZ przywołała swoje poprzednie rezolucje i potwierdziła, że respektuje suwerenność, integralność terytorialną, niezależność polityczną i jedność Somalii.
- (2) W piśmie z dnia 5 stycznia 2010 r. minister obrony Ugandy z zadowoleniem przyjął planowaną misję Unii wspierającą somalijski sektor bezpieczeństwa oraz zwrócił się do Unii, by uczestniczyła w szkoleniu somalijskich sił bezpieczeństwa w Ugandzie przez co najmniej rok.

- (3) Zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, który jest dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu ani we wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne. Dania nie uczestniczy zatem w finansowaniu niniejszej misji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się plan misji dotyczący misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa, zwanej dalej „EUTM Somalia”.

Artykuł 2

EUTM Somalia rozpoczyna się dnia 7 kwietnia 2010 r.

Artykuł 3

Upoważnia się dowódcę misji EUTM Somalia, ze skutkiem natychmiastowym, do wydania rozkazu aktywowującego (ACTORD) w celu rozmieszczenia sił oraz rozpoczęcia realizacji misji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 marca 2010 r.

W imieniu Rady
M. Á. MORATINOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 44 z 19.2.2010, s. 16.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 kwietnia 2010 r.

zwalniająca Łotwę z niektórych obowiązków dotyczących stosowania dyrektyw Rady 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L.

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 2042)

(Jedynie tekst w języku łotewskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/198/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23a,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych⁽²⁾, w szczególności jej art. 28,

uwzględniając wniosek złożony przez Łotwę,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywach 66/402/EWG i 2002/57/WE ustanowiono pewne przepisy dotyczące obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych oraz materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych. Dyrektywy te stanowią również, iż państwa członkowskie mogą pod pewnymi warunkami zostać całkowicie lub częściowo zwolnione z obowiązku stosowania przepisów tych dyrektyw w odniesieniu do niektórych gatunków.
- (2) Łotwa złożyła wniosek o zwolnienie z obowiązków w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch oraz częściowo w odniesieniu do *Helianthus annuus* L.
- (3) Materiał siewny *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L. nie jest normalnie produkowany ani sprzedawany na Łotwie. Ponadto materiał ten ma niewielkie znaczenie gospodarcze we wspomnianym kraju. Ze względu na warunki klimatyczne na Łotwie nie prowadzi się produkcji materiału siewnego *Helianthus annuus* L.; materiał siewny z przeznaczeniem do siewu jest przywożony z innych krajów, a plony są zużywane wyłącznie jako pasza.

(4) Tak długo jak powyższe warunki pozostaną niezmiennione, właściwe państwo członkowskie powinno być zwolnione z obowiązku stosowania przepisów dyrektyw 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do przedmiotowych gatunków.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zwalnia się Łotwę z obowiązku stosowania przepisów dyrektywy 66/402/EWG, z wyjątkiem art. 14 ust. 1, w odniesieniu do gatunku *Avena strigosa* Schreb.

Artykuł 2

1. Zwalnia się Łotwę z obowiązku stosowania przepisów dyrektywy 2002/57/WE, z wyjątkiem art. 17, w odniesieniu do gatunku *Brassica nigra* (L.) Koch.

2. Zwalnia się Łotwę z obowiązku stosowania przepisów dyrektywy 2002/57/WE, z wyjątkiem art. 17 i art. 22 ust. 1, w odniesieniu do gatunku *Helianthus annuus* L.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 kwietnia 2010 r.

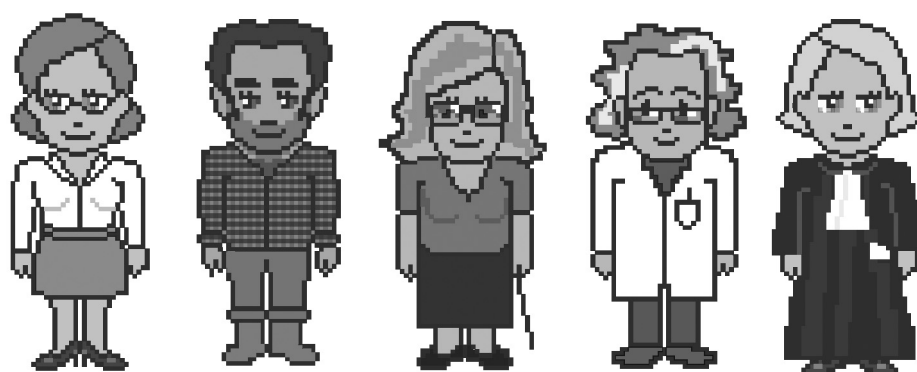
W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

EU Book shop

Publikacje UE – wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

